

PŘEHLÍDKA UNIKÁTŮ

Ještě jednou vás zveme do Paříže na výstaviště u Versailleské brány, abychom si připomněli letošní ročník výstavy Rétromobile.

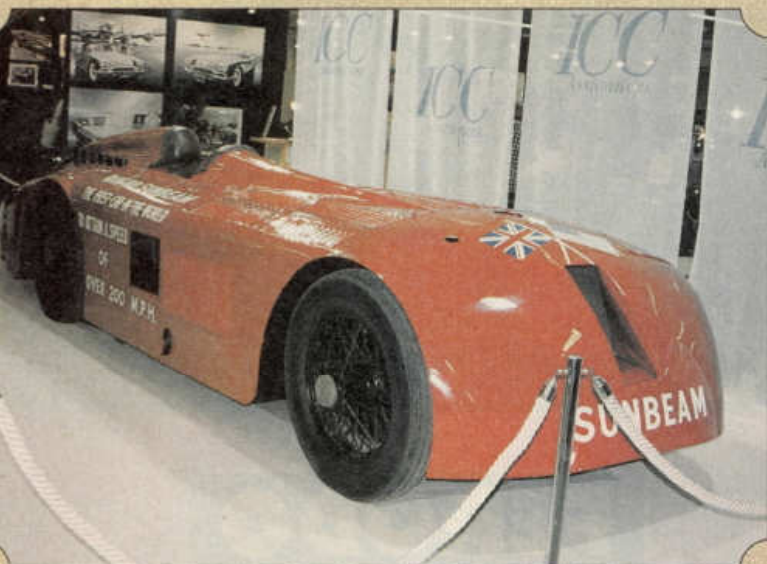

Pro každého něco

Působivou expozici připravil francouzský dovozce značky Chrysler spolu s klubem Mopar, který sdružuje místní milovníky automobilů Dodge, Plymouth a Chrysler. Hvězdou stánku byl impozantní černý kabriolet Chrysler 300 C Convertible ročníku 1957 s motorem V 8 o objemu 6,4 l a výkonu 375 koní (270 kW) spojeným s třístupňovou automatikou Torqueflite. Bezmála šestimetrový kabriolet dvoutunové hmotnosti uhněl přes 230 km/h, ovšem klidně spolykal svých pětadvacet litrů benzínu na stovku ujetých kilometrů. Mimochodem, vozů v tomto provedení prý bylo vyrobeno jen 484 kusů a pouhých pět z nich bylo určeno na export. Milovníky amerických bourákových ovšem na témě stánku potěšilo i červené řádně okřídlené kupé

Chrysler 300 G z roku 1961 s osmi válcem 6,8 l, jenž se za příplatek do dával s výkonem naladěným na rychlost 400 koní (294 kW).

Na zcela jinou strunu hrál skromný stánek, na němž se na pozadí reálných socialistických vlajek usmíval bežový Trabant 601 s pozlacenou bustou Lenína za čelním oknem. Knírat Claude Martin, předseda pařížského sdružení Euro Trabi, přichozím neudůvodněl vyprávěl historiky ze životů dvoudobého plastového zázraku z Čvkova, zároveň ovšem také láká nové dušičky do klubu, v němž se sdružují a baví majitelé nejrůznějších automobilů východoevropské proveni-

Zatímco před časem jsme se věnovali francouzským značkám, teď jsou na řadě zajímavosti ze zahraničí. Bylo jich nepřeberně, a tak se podíváme alespoň na některé - z našeho pohledu nejzajímavější.

Rekordní sunbeam

Jeden z největších magnetů (co do rozměrů i významu) trůnil na stánku pojíšťovny ICC: přes sedm metrů dlouhý červený rekordní vůz Sunbeam, s nímž Henry Segrave 29. března 1927 překonal světový rekord, když na pláži Daytona na Floridě dosáhl rychlosti 327,9 km/h a jako první člověk na kolech pokořil hranici 200 mil za hodinu. Mohutný vůz o hmotnosti 3810 kg přicestoval do Paříže z britského Beaulieu, kde je

jeho domovem National Motor Museum. Pod aerodynamickou karoserií ukrývá prostorový trubkový rám a dva letecké motory Matabele V 12, jeden uložený v přední a druhý za sedadlem řidiče. Každý z dvanáctiválců má objem 22,4 litru a celkový výkon výrobce udával kulatým číslem 1000 koní, ve skutečnosti však oba spřažené motory dávaly dohromady „jen“ 870 k (640 kW). Ty se přenašely přes třístupňovou převodovku, pohon zadních kol obstarávaly mohutné řetězy. K jízdě s červeným monstrem musel mít Segrave srdce jako hrom a pořádné svaly.

Rekordní dvoumotorový sunbeam, s nímž Henry Segrave v březnu 1927 jako první překonal hranici 200 mil za hodinu

Foto: Jan Tuček

Zvláštní zjevení - anglická tříkolka Scott Sociable s asymetrickým uspořádáním a pohonem jediného zadního kola

nience. Mimochodem, nechybí mezi nimi ani impozantní šestimetrový ZIL 114 někdejšího bulharského šéfa Todora Živkova.

Nejen motocykly

Automobilové muzeum v alsaských Mylhúzách (slavná Schlumpfova sbírka) prošlo především největší světovou kolekcí vozů Bugatti, ale na letošní výstavě Rétromobile se prezentovalo dvěma exponáty z jiných luh a hájů. Nedaleko hlavního vchodu jsme mohli obdivovat stříbrný závodní monopost Mercedes-Benz W 151 ročníku 1938 s třilitrovým motorem V 12, další lahůdku z mylhúžské sbírky pak organizátoři umístili na malém pódium na rozhraní mezi automobilovou a motocyklovou částí výstavy. Není divu - hnědá anglická tříkolka Scott Sociable z počátku dvacátých let působí jako stroj z jiného světa

Bezmála šestimetrový kabriolet Chrysler 300 C Convertible ročníku 1957 pohání vidlicový osmiválec 6,4 l

Foto: Jan Tuček

Americký luxus z poloviny třicátých let: šoféřské kupé Lincoln K s motorem V 12 a karoserií Willoughby

Její konstruktér Alfred Angas zvolil neobvyklé asymetrické uspořádání se dvěma pravými koly v jedné rovině a jediným poháněným kolem na levé straně. Dvoudobý dvouválcový motor 578 cm³ je spolu s třístupňovou převodovkou umístěn v levé polovině stroje, přenos točivého momentu obstarává spojovací hřídel. Řidič a spojevzdec sedí vedle sebe a automobilové ambice samostatné tříkolky naznačuje mimo jiné řízení volantem.

Přehlídka jednostopých strojů na letošní výstavě Rétromobile by si zasloužila samostatný článek, na tomto místě připomeneme alespoň nejlákavější atrakce. Vedle rekordního aerodynamického „doutníku“ Aeromacchi Giluro, který s jednoválcem 75 cm³ dosáhl v roce 1956 na letmém kilometru rychlosti 167 km/h, to byla závodní pětistovka Moto Guzzi z poloviny padesátých let vybavená čtyřdo-

Dnes už legendární Trabant 601 v jednom z posledních provedení a v dekoracích připomínajících jeho někdejší vlast

bým motorem V8. Největší pozornost fanoušků však poutala závodní stopětadvacítká NSU Rennfox ročníku 1954, jež si barvou a tvarem kapotáže vysloužila přezdívku „Modrá velryba“.

Stroj zapůjčený z továrního muzea v Neckarsulmu připomíná dobu, kdy kulminovala motocyklová sláva značky NSU, jež např. v sezoně 1954 vyhrála sedm závodů Grand Prix včetně slavné Tourist Trophy.

Pohled do světa motocyklů i automobilů nabízela expozice značky Honda, jež připomínala letošní padesáté narozeniny této firmy. Spíš má ale člověk pocit, že už musela uplynout celá věčnost od doby, kdy pan

Soichiro Honda skromně začínal s výrobou jízdních kol opatřených pomocnými motorky. Jednostopou klasiku připomínala legendární cestovní Honda CB 750 Four ročníku 1969, díky níž se japonská značka stala v Evropě pojmem, automobilovou produkci reprezentovala dvojice mladých veteránů: stříbrně šedé kupé Honda S 800 z roku 1967 a o pět let mladší oranžové kupátko Honda Z 600 s dvouválcovým motorem a osobitě tvarovanou třímetrovou karoserií. Přehlídku doplňovala okruhová verze „osmistovky“, jež se účastní veteránských závodů, ale také zbrusu nové bílé kupé Integra R.

Foto: Jan Tuček

ské sbírky Blackhawk. Pro nás je nahlédnutí do expozice kalifornské firmy o to zajímavější, že v ní automobilové skvosty ze zámoří doplňovala výstava prací pražského malíře Václava Zapadlíka.

Americkou automobilovou honoraci z poloviny třicátých let reprezentovalo především mohutné šoféřské kupé Lincoln K s motorem V 12 o objemu 6,8 l a luxusní zakázkovou karoserií od firmy Willoughby, jež sídlila ve městě Utica ve státě New York. Karosárna, jež se ve dvacátých a třicátých letech proslavila mimo jiné dodávkami reprezentačních vozů pro Bílý dům, si i v tomto případě dala na svém dle mimořádně záležet. Impozantní Lincoln K v jejím podání v sobě snoubí klasické a moderní stylistické prvky, to vše samozřejmě v prvotřídní kvalitě. Celkem prý v tomto prestižním provedení vznikly jen čtyři automobily a setkání s jedním z nich je vskutku výjimečným zážitkem. Což ovšem platí o celé výstavě Rétromobile, na jejíž příští ročník se můžeme těšit už teď.

Padesátiny japonské značky připomínalo mimo jiné kompaktní kupé Honda S 800 z roku 1967

Pozdravy nejen ze zámoří

Kolem sympatického stánku klubu Alfa Romeo, na němž dominoval sportovní prototyp 33/2 ročníku 1968 s dvoulitrovým motorem V8 před zadní

Závodní stopětadvacítká NSU Rennfox ročníku 1954 dostala přezdívku „Modrá velryba“

nápravou, jsme se dostali do centrální části výstavy, jejíž bonbonky tvořily automobily zapůjčené z proslulé kaliforn-

